

ONLINE FILM: TISÍC MILIARD DOLARŮ (CZ Dab) Krimi Thriller FR, 1982, 132min.

Nadčasový francouzský film o tom, jak nadnárodní korporace regulují a řídí celý svět.

- CZ24 News | 21. srpna 2021

Patrick Dewaere jako neúplatný novinář rozkrývá miliardové machinace nadnárodní společnosti... Anonym oznámí Paulu Kerjeanovi, redaktorovi La Tribune, že má kompromitující materiály o známém politikovi Jacquesovi Benoît-Lambertovi. Ambiciózní novinář bez váhání „odhalí“ politika v novinách. Příliš pozdě zjišťuje, že byl zneužit v aféře, která přesahuje hranice Francie a jejíž kořeny sahají do ne tak dávné historie. A nad všemi těmito událostmi je lidský a profesionální imperativ publicisty, člověka, který má v rukou jednu z nejsilnějších zbraní tohoto století. Tolik informace z filmotéky.

Zde na YouTube s ruským dabingem:

Je to celkem dobrý film pro letní večer. Co si udělat takovou zkoušku znalostí z Koncepcce sociální bezpečnosti? Co tam kdo dokáže uvidět jejím prizmatem? Zkuste napsat v komentářích.

Já tam například uviděla, že film přímo bazíruje na čtvrté (ekonomické) prioritě zobecněných prostředků řízení. „Odhaluje“ mnohé z toho, co se okolo děje a co beztak nemůže úplně zůstat před lidmi dlouho skryto. Z mého pohledu tedy plní tu roli, že klade důraz na podružnou věc, kterou je čtvrtá prioritizace zobecněných prostředků řízení, aby oko divákovo ulpělo jen na ní, aby se mu dostalo vysvětlení, proč to tak funguje, a že je to vlastně logické, neboť každý přece chce vydělat a nic víc v tom není!

Šéf nadnárodní korporace tam například vysvětluje, jak se ta korporace přizpůsobuje daňovému systému v jednotlivých státech, jak díky své nadnárodní působnosti optimalizuje daňovou zátěž. Ve filmu zazní, že 30 korporací má po celém světě s výjimkou zemí socialistického tábora roční obrat 1 bilión dolarů (tisíc miliard dolarů), což je 1,5 krát více než HDP celé Francie, přičemž počet těchto korporací se stále snižuje a zdroje a finance se tudíž koncentrují do stále užšího počtu rukou.

Je to tedy tak, že se tyto korporace přizpůsobují daňové sazbě a vůbec státním předpisům jednotlivých států, nebo jsou tyto předpisy včetně daňových sazeb optimalizovány podle potřeb těchto korporací? To je to, co tam už nezazní. V lidech je tedy zanechán dojem, že přestože jsou tyto korporace silné, stále musí dbát na státní předpisy, nebo si je měnit v jednotlivých případech nátlakem na politiky, což je pracné a je to třeba činit stále dokola a někdy to takový čestný a poctivý novinář odhalí.

Lidem potom uniká, že systém daňových sazeb, cel a tak podobně vlastně už dávno není nástrojem jejich státu, ale slouží jako regulační nástroj nadnárodními strukturám, které tímto způsobem a

finančními toky vůbec (investice) fakticky regulují/řídí celý svět.

Bagatelizaci moci této korporace přispěje i toužebné přání jejího ředitele, aby mu až umře, na hrob nechali napsat kurs akcií jeho korporace v den jeho smrti a jednou ročně mu tam chodili hlásit, jaký je aktuální kurz. Tj. není nic důležitějšího než kurz akcií, ekonomika, peníze... To je ten konečný cíl řízení. Lidem to zní logicky a dále už nepřemýšlí.

Na 2. světové válce je tam ukázáno, jak daná korporace vydělávala na obou stranách konfliktu, jako by jen využila podmínek, které se jí naskýtaly, přitom šlo fakticky jen o další regulaci řízení pomocí ekonomické priority z nadnárodní úrovně. Tato ekonomická priorita nemálo ke vzniku této války řízeně přispěla.

Fakticky díky ekonomickému potopení Německa ve Výmarské republice a následnému profinancování Hitlera - „ekonomický rozkvět Německa“ po té bídě - se přece povedlo nahnat celý národ do války na šesté prioritě zobecněných prostředků řízení. To je zde svedeno opět k tomu, že si korporace prostě přála vydělat a jiný cíl ani účel nesledovala, jen využila těch podmínek, které vznikly tak nějak samy o sobě...

Vyšší priority tedy zůstávají za oponou, včetně síly a možností nadnárodních struktur.

Na konci je pěkná scéna, kdy si při hodnocení svého stávajícího života novinář připomene slova starého přítele, že lidé ve městě blbnou (to je bohužel pravda, žádná nadsázka viz Základy sociologie). Tj. on se nechal tím městským životem zblbnout a bude se muset polidštit. Jinými slovy přehodnotit svůj systém životních priorit.

Z hlediska řízení není taková nadnárodní korporace pro nejvyšší velení ničím jiným, než jednou z jeho vojenských jednotek plnících určité úkoly, čím sama pomáhá v boji (v dosahování cílů) jiným jednotkám operujícím s jinými druhy zbraní a také využívá jejich podporu. Jeden voják v poli sice o této mašinérii něco tuší, ale sám obsáhnout všechno nedokáže, hledí jen na svůj úzký úsek fronty, který sám dobře zná. V praxi to pak funguje stejně jako v boji, napřed dělostřelectvo přeorá přední linie protivníka, a potom jde do útoku pěchota. Ale to všechno někdo ve vyšším velení přece koordinuje a řídí...

A co v tom filmu vidíte vy?